

2. Deltagerstaterne skal sikre gennemførelsen af disse rettigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og deres forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område, især hvis barnet ellers ville blive statsløs.

Artikel 8

1. Deltagerstaterne påtager sig at respektere barnets ret til at bevare sin identitet, herunder statsborgerskab, navn og familieforhold, som anerkendt af loven og uden ulovlig indblanding.

2. Hvis et barn ulovligt berøves en del af eller hele sin identitet, skal deltagerstaterne yde passende bistand og beskyttelse med henblik på hurtigt at genoprette barnets identitet.«

De nævnte artikler bestemmer, at de enkelte medlemsstaterne skal bl.a. sikre barnets identitet og muligheden for at opnå statsborgerskab mv. Da statsborgerskab medfører en række rettigheder for den enkelte, som f.eks. retten til at stemme og til at få udstedt et pas, er det internationalt anerkendt, at reglerne for f.eks. statsborgerskab hører under medlemsstaternes jurisdiktion. Det er derfor de enkelte stater, der i lyset af bl.a. bestemmelserne i FN konventionen om barnets rettigheder, nationalt fastsætter reglerne for, hvornår statsborgerskab kan meddeles mv., jf. Sharon Detrick, »A Commentary on the United Nations Convention on the Rights of the Child«, 1999 Kluwer Law International, side 147.

Retten til at opnå statsborgerskab reguleres således af national lovgivning, og det er derfor ligeledes national lovgivning der fastsætter, hvilke rettigheder og pligter der følger med et statsborgerskab, herunder reglerne om udstedelse pas.

Spm. nr. S 2685

Til beskæftigelsesministeren (10/7 02) af:

Claus Larsen-Jensen (S):

»Vil ministeren uddybe sin udmelding til Ritzau og fagpressebureauet 8. juli om behovet for reduktion af indikatorer i forhold til EU's beskæftigelsespolitik og den såkaldte Lissabon-strategi med en beskrivelse af, hvilke indikatorer der konkret foreslås afskaffet, begrundelse for forslaget om afskaffelse af hver enkelt indikator og beskrivelse, af hvilke fælles målsætninger og

retningslinier de enkelte indikatorer knytter sig til, samt orientering om regeringens indstilling til disses fremtid?«

Svar (19/7 02)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan på indeværende tidspunkt ikke sige noget om, hvilke indikatorer der evt. måtte blive afskaffet i forhold til EU's beskæftigelsespolitik.

Det kan jeg ikke, fordi det helt afhænger af resultatet af de igangværende forhandlinger om revisionen af EU's beskæftigelsesstrategi. Danmarks primære opgave som EU-formandskabsland er så vidt muligt at få samlet en række ideer og forslag til, hvad der bør indgå i forbindelse med omtalte revision af beskæftigelsesstrategien, som alle landene kan slutte op om.

Det er klart, at regeringen vil arbejde for, at Det Europæiske Råds beslutning i Barcelona om, at beskæftigelsesstrategien skal forenkles, navnlig ved en reduktion af antallet af retningslinier, uden at det går ud over effektiviteten, kan komme til at smitte af på det nuværende antal indikatorer.

Det vil kunne ske, hvis en del af de nuværende retningslinier fjernes.

Det må konstateres, at i takt med at retningslinierne år for år har fået tilføjet stadig flere elementer, er der en tendens til, at »koncentrationen« om de centrale ikke lykkes. De årlige handlingsplaner, der fremlægger den nationale politik, er et spejlbillede af denne udvikling. Som følge af kravet om at rapportere om hvert enkelt element i hver retningslinie er der en tendens til at medtage beskrivelser af selv de mindste projekter og forsøg.

Eksempler på den øgede detaljeringsgrad – og som der rapporteres i forhold til – er fx udvikling af lokale mangesidede uddannelsescentre, antal skoler med adgang til internet og detaljkraav til den enkelte arbejdsformidling. Jeg vil gerne understrege, at der er selvfølgelig ikke noget galt ved disse elementer i sig selv, men de hører efter min mening ikke hjemme i de overordnede retningslinier.

Regeringen ønsker en stærkere beskæftigelsesstrategi og vil opnå dette gennem at gøre strategien mere operationel og anvendelig som afsæt for de nationale beskæftigelsesstrategier i de enkelte lande. Fokus skal være på at sikre et højt beskæftigelsesniveau, en veluddannet ar-